Gáborélet

2017 április

200 Arany az iskolánkban

Sztárinterjú Kóspál Ágnes csillagásszal

Március 15-i ünnepély

Tartalomjegyzék

Húsvét után……..…….....…….……3

Miért jó Gáboros ifinek lenni?.....4

Régen volt, hogy is volt……..……..….5

A hónap sztárja: Kóspál Ágnes….……..……...…….……7

A hónap tanára…….…….……..…..11

Tar Nikoletta Emese..…….……..……...……13

A hónap tanulói…….……14

200 Arany……...…15

Jeles hagyományok…...……17

A hónap vicce…….……..……19

Aktuális…….……..20

Életképek……. ……..…..……21

Gáborélet iskolai folyóirat **2017. negyedik szám**

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Németh Liliána 8.a, Csiklya Vanessza 8.a, Gombi-Nagy Máté 8.c, Bollók Zoé 7.a, Varga Vivien 5.a, Otschepka Dzsenifer 5.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: http://www.gaboriskola.extra.hu/

facebook oldalunk: https://www.facebook.com/kispestigaboraron/?ref=settings

Húsvét után…

Kedves Gyerekek!

Szép időszakot tudunk magunk mögött. Márciusban iskolánk igen rangos versenyt szervezhetett Arany János születésének 200. évfordulója alkalmából. 19 budapesti iskolából, mintegy 60 diák gyűlt össze nálunk, hogy neves zsűritagok előtt adhassák elő a legendás költő egy versét. Büszkék vagyunk a sikeres lebonyolításra, és arra is, hogy a legkisebbek között az egyik diákunk 2. helyezést tudott elérni. A hónap tanára is ehhez köthető, hiszen felkészítő pedagógusának nem kis érdeme van e sikerben. Körbeért az esztendő, tavaly áprilisban indult útjára a Jeles napok című rovat, mely vagy népszokáshoz kapcsolódó napokat, vagy valaminek a napját (pl. Madarak és fák napját) gyűjtötte össze egy-egy hónapban. Kicsit változik a tematikája a rovatnak, mert a jeles napok minden évben ugyanott, ugyanúgy találhatók, így csak ismételnénk önmagunkat. Ezért most minden hónapban egy-egy kiemelt napot, szokást, hagyományt vennénk górcső alá, járnánk körül. Reméljük, továbbra is érdeklődéssel figyelitek a most már Jeles hagyományok néven futó rovatot is! Neves csillagászt, a nemrég díjazott Kóspál Ágnest szólaltattuk meg „A hónap sztárja” rovatban, aki ígérete szerint ellátogat majd iskolánkba személyesen is. De jelentkezik a „Régen volt, hogy is volt..”, a „Hónap vicce” és a „Miért jó Gáboros ifinek lenni” rovatunk is. Az „Életképek”-ben pedig akár magatokat is megkereshetitek a nagyon jól sikerült március 15-i ünnepségünkön készült képeken. Így Húsvét és a tavaszi szünet után pedig e havi számunkkal próbáljuk jókedveteket fenntartani az elkövetkező hetekre is.

Erdős Levente

Miért jó Gáboros ifinek lenni?

- Kovács Tímea

2014-ben végeztem itt a Gábor Áronban, most a Karinthy Frigyes Gimnáziumban tanulok, már harmadik éve, így ennyi ideje vagyok ifi is. Akkor még fogalmam se volt, hogy később az ifiség szerves részévé válik az életemnek. Az első 5 általános iskolás évemet a Csokonai Vitéz Mihály 12 Évfolyamos Gimnáziumban végeztem el, ami a város másik felében található. 2011-ben elköltöztünk a környékről, de én legkevésbé sem akartam félévkor iskolát váltani, így még év végéig visszajártam a megszokott helyre. A hosszú utazás megnehezítette a mindennapjaimat, ezért inkább úgy döntöttem, a hatodik évemet itt kezdem meg, az egyik közeli suliban, a Gábor Áronban. A szívszakító búcsúzkodás után izgatottan, de kicsit félve vártam az új helyet, osztályközösséget, tanárokat, szokásokat. Nagyon sokat köszönhettem az új osztálytársaimnak, akik rögtön befogadtak engem. A szokásos, évi programok még jobban összekovácsoltak minket, így a közös nyári táborozás ötlete már szinte nem is volt kérdéses. Minden évben eljártunk Káptalanfüredre, de nem akartuk, hogy a ballagás után ezzel itt véget is érjen. Túlságosan kötődtünk a sulihoz és egymáshoz. Az utolsó évünkben gondolkodtunk el az ifiségen komolyabban, és elhatároztuk, hogy mindenképpen kipróbáljuk. Személy szerint azért is vonzott az ötlet, mert ilyen lehetőségről semelyik másik általános iskolában nem hallottam korábban. A gimnáziumi évek kezdetével el is mentünk az első gyűlésre, aztán a következőre, és így tovább. Nem távolodtunk el egymástól, ugyanis minden héten találkoztunk, a legjobb pedig az, hogy mindezt egy befogadó közösségben tehettük. Még ha nem is maradt mindenki ifi, aki most is visszajár, az teljes szívével teszi. Ifin mindig csoportokban dolgozunk. Ez azért jó, mert így több esély van arra, hogy mindenki egyenlően tud beleszólni az éppen vitatott témákba. Mivel komolyan vesszük azt, amit csinálunk, általában gyorsan haladunk. Örömmel fogadjuk az új ötleteket, ugyanis próbálunk mindig a változatosságra törekedni, színesebbé tenni Nektek a suli-bulit, farsangot, Erzsébet napot, és persze a nagybetűs TÁBORT, ami bizonyára minden Gáboros legkedveltebb nyári elfoglaltsága. Egészen más érzés ifiként részt venni ezeken a programokon, persze ezt csak azok tudják, akik részesei lehettek már. Egy a célunk: a lehető legtöbbet kihozni belőletek, magunkból, és persze jól szórakozni. Igaz, fáradságos, de minden perce értékes, eredményes és felejthetetlen emlékeket ad, akárcsak az ifis élet.

Régen volt, hogy is volt…

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Horváthné Landeszmann Eta, a Nádasdy utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor járt pontosan ide, és ki volt az osztályfőnöke?

1987-1995 között jártam ebbe a suliba, akkoriban még Jókai Mór néven ismertük az iskolát. Ebben a nyolc évben sok osztályfőnököm volt, mindenkire pontosan, név szerint már nem emlékszem. Alsó tagozatban Abonyi Tünde néni volt az osztályfőnökünk, aki jelenleg is tanít a suliban, és ismerik a gyerekek, ill. Makai Gyöngyi néni, akit a mai gyerekek már nem ismerhetnek, mert azokban az években itt is hagyta iskolánkat. Felsőben is voltak tanárok, akiket a szívükbe zártunk. Tóth Kati nénivel kezdtük, ő is pár éven belül itt hagyott minket, elköltözött Budapestről, majd Marika néni, az akkori technika tanárunk volt rövid ideig velünk. Végül pedig, aki a 8. osztályban elballagott velünk, az András bácsi, aki az egyik kedvencünk is volt, és aki szintén ma is tanítja most már a mi gyermekeinket.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola és a tanítás, mint most?

Tanítás szempontjából pontosan nem tudom megmondani, miben volt más abban az időben, mint most, de az biztos, hogy mi nem voltunk annyira megterhelt diákok, mint a mai gyerekek. Mi élveztük, hogy tanítás után kimehettünk a játszótérre játszani, és nem a könyv felett görnyedtünk nap mint nap tanítás után. Persze nekünk is kellett tanulni, és voltak kötelezettségeink, de a mai pedagógusok és gyerekek túlságosan leterheltek, és az élet egyik legfontosabb részéből jut mindenki számára egyre kevesebb, az az idő, amit a családdal és a barátokkal tölthetünk.

Milyen emlékezetes iskolán kívüli események voltak akkoriban?

Ezekben az években is voltak különféle sportesemények, melyekre akkor Verbai Gyula bácsi készítette fel a versenyzőket, hogy minél sikeresebbek legyenek. Minden évben voltak az év végi osztálykirándulások, amit mindig nagyon vártunk, mert akkor 2-3 felejthetetlen napot tölthettünk el együtt társainkkal és tanárainkkal, amely igazán klassz kapcsolatot alakított ki a tanárok és diákok között. Ezekben az években többször is elkísértek minket a szüleink is erre a pár napra, ami nemhogy feszélyeztetett volna minket, hanem pont ellenkezőleg, így olyanok voltunk, mint

egy nagycsalád. Színházba is jártunk, több alkalommal is.

Milyen emlékei vannak a tanárairól?

Nyilvánvalóan minden gyereknek van olyan tanára, akivel nem találja meg a közös hangot, és nem tudnak együtt jól dolgozni, de felnőttként érti meg az ember, hogy akkor azok a tanárok, akik oly szigorúak voltak velünk, és ezt akkor mi nem szívleltük, csak a mi érdekeinket akarták, és azt, hogy nekünk a lehető legjobb legyen. Sosem felejtem el azt sem, hogy az akkori matek tanárunk, Bölcskei Ani néni segített nekünk életünk egyik nehéz szakaszában, a továbbtanulásban, amikor el kell dönteni mindenkinek, hogy merre megyünk tovább. Az első nehéz megfontolt döntést kellett meghoznunk, amiben segítségünkre volt tanácsaival, és terelgetett minket a jó döntés felé. Nekem sajnos fogalmam sem volt „mi szeretnék lenni, ha nagy leszek", így én személy szerint neki köszönhetem, hogy abban az iskolában folytattam a tanulmányaimat, amit ő ajánlott nekem, mert ez volt a lehető legjobb döntés, amit hozhattam. Annak az iskolának köszönhettem, hogy később jó munkám lett, és azt csináltam/csinálok, amit szeretek, ami az egyik legfontosabb dolog.

Miért szeretett ide járni?

Elsősorban azért, mert az iskola olyan pici, hogy gyakorlatilag az egész közeg olyan családias volt. Bár a mi időnkben még a és b osztályok voltak, annak ellenére is mindenki ismerte a másikat, és tudtuk ki kicsoda. Szerettük a sulibulikat, azt, hogy az alsós és felsős farsang mindig külön volt megtartva, így a felsősök egy kicsit mindig nagynak érezhették magukat. Suli-bulikon mindig Gyula bácsi gondoskodott a zenéről, amit nagyon szerettünk, mert mindig tudta, milyen zene kellett az akkori fiatalságnak. Aztán ott voltak még a karácsonyi osztály-bulik is. Imádtuk azt is, mikor ügyeletesek voltunk. A felsősök közt volt mindig megosztva 2 hetes időintervallumban, amikor az adott osztály sorra került, az ő feladatuk volt az ügyelet ellátása mind a folyósokon napközben, lent a kis portahelyen, és a délutáni ügyelet is. Vagy amikor kiállhattunk reggelente a zebrához kis sapkában és jelzőtáblával, hogy irányítsuk a forgalmat, és vigyázzunk a zebrán közlekedőkre. Fontos embernek éreztük magunkat! Számtalan szebbnél szebb emlék köt ide. Összességében azt tudom elmondani, hogy nekünk igazán jó gyerekkorunk volt, éltük a gyerekek gondoltan éveit. Sok barátunk volt, sokat voltunk együtt, és igenis kialakulhatnak az általános iskolában is egy életre szóló baráti kötelékek. Nekem három olyan barátnőm van, akikkel 1987-ben az első osztályt elkezdtem, és immáron 30 éve tart a barátságunk. Szerintem ez az, ami megfizethetetlen a mai rohanó világban, az igaz barátság.

A hónap sztárja:

KÓSPÁL ÁGNES

Dr. Kóspál Ágnes csillagász a napjainkban születő csillagok és bolygók keletkezési folyamatát kutatja, jelenleg az MTA Csillagászati és Földtudományi Kutatóközpontjában dolgozik, kutatásaihoz főként az Atacama-sivatagban található ALMA rádiótávcső-rendszert használja. A L'Oréal-UNESCO a Nőkért és a Tudományért program Nemzetközileg Kiemelkedő Tehetségeinek járó díját nyerte el idén, és amellett, hogy készségesen válaszolt kérdéseinkre, ígéretet tett arra, hogy hamarosan ellátogat iskolánkba is. Bollók Zoé (7.a) interjúja.

A csillagok, ha felnézünk este az égre, olyan távolinak, megfoghatatlannak tűnnek. Mikor, és hogy jutott Önnek először eszébe, hogy közelebbi kapcsolatot szeretne velük, és csillagászként fürkészi majd az eget?

Talán éppen ez a megfoghatatlanság vonzott. El sem tudtam képzelni, honnan tudnak a csillagászok olyan sok mindent a csillagokról, bolygókról, amikor mi szabad szemmel csak pislákoló fénypontokat látunk. Gyerekként én nagyon szerettem a szüleimmel nyári estéken nézni a csillagokat, hullócsillagokat. Ők bíztattak először, hogy a kérdéseimnek járjak utána ismeretterjesztő könyvekben, mert ők nem mindenre tudtak válaszolni. Így derült ki lassanként számomra, hogy milyen módszerekkel dolgoznak a csillagászok, miféle távcsöveket használnak, milyen következtetéseket vonhatunk le a például a csillagok fényességének változásaiból, vagy a mozgásukból (mert nagyon picit, de a csillagok is elmozdulnak), vagy éppen a színképükből (ahogyan a napfényt a szivárvány színeire lehet bontani, úgy érzékeny műszerekkel a csillagok fényéből is lehet ilyen színképet készíteni).

Milyen tanuló volt, mely tantárgyak érdekelték Önt diákként?

Kitűnő tanuló voltam, mert maximalistaként úgy gondoltam, nem érdemes félgőzzel csinálni a dolgokat, és ezt a tanulásra is alkalmaztam. Amit általános iskolásként leginkább élveztem, az a matematika és a természettudományok, fizika, kémia, biológia volt. Nyolcadikban volt, hogy földrajzóra keretében először volt szó csillagászatról, amit én izgatottan vártam, és előre megbeszéltem a tanárnővel, hogy a szférikus csillagászat alapjairól én fogok beszélni az osztálynak. Az egy nagyon jól sikerült kiselőadás volt! Később matematika tagozatos gimnáziumba jártam, ahol nagyon jó alapokat kaptam matekból, fizikából ahhoz, hogy ha nem is könnyen, de azért sikerrel vegyem az akadályokat az egyetemen. Az egyetemi éveim vége felé kapcsolódtam be a valódi kutatómunkába, először egy kisebb tudományos diákköri projekt keretében, aztán ezt a témát folytatva lett diplomamunkám és doktori disszertációm is.

Mi volt az eddigi legnagyobb élménye csillagászként?

Kevesen tudják, de a modern csillagászok többsége (legalábbis azok, akik nem foglalkoznak maguk is távcsövek építésével és működtetésével) nagyon ritkán dolgozik távcsövekkel személyesen. Legtöbbször pályázatokat írunk, hogy adatokat kaphassunk egy-egy nagyobb nemzetközi obszervatóriumból, és ilyenkor az észleléseket az ott dolgozó csillagászok végzik el, mi pedig interneten kapjuk meg az adatokat, nem kell elutazni sehová (űrtávcsövek esetén ez amúgy is nehezen megoldható lenne!) Ezért aztán mindig különleges élmény, ha időnként alkalmam van meglátogatni egy-egy obszervatóriumot, ahol még nem jártam. A csillagvizsgálókat olyan helyekre építik, ahol a légkör páratartalma és a felhők a legkevésbé zavarják a csillagászati észleléseket. Tipikusan ilyen helyek a sivatagok (pl. a chilei Atacama sivatag, a Föld egyik legszárazabb helye), és a magas hegycsúcsok (mint pl. a hawaii vagy a kanári szigeteki vulkánok csúcsa). Én is jártam ezeken a helyeken és döbbenetes az az ellentét, hogy itt egyrészt a civilizációtól nagyon távol vagyunk, amerre a szem ellát csak élettelen köves tájat lát az ember, másrészt ott vannak a kupolák, távcsövek, műszerek, amik az emberi civilizáció csúcsteljesítményei, sok éves, vagy évtizedes mérnöki fejlesztés eredményei. Ilyenkor mindig szerencsésnek érzem magam, hogy csillagászként dolgozhatok. Ha valaki kicsit is műszaki vagy tudományos érdeklődésű, és egy kirándulás során útba esik egy csillagvizsgáló, érdemes előtte tájékozódni, hogy be lehet-e menni. A legtöbb obszervatóriumban vannak nyílt napok, amikor az ott dolgozó csillagászok nagyon szívesen megmutatják a távcsöveket a nagyközönségnek.

A csillagászat igen szerteágazó terület. Miért pont a csillagok és a bolygók keletkezési folyamatának kutatása felé orientálódott?

Kicsit véletlenül alakult. A tudományos diákköri munkámhoz kerestem témát és témavezetőt, és akkor bukkantam rá egy csillagkeletkezéssel kapcsolatos témára. Erről akkor én nem sokat tudtam, mert csak később jött az egyetemi tananyag-

ban, így én ebben egy érdekes kihívást láttam, hogy valami új dolgot megtanulhassak. Később ez nagyon jó döntésnek bizonyult: akkori témavezetőmmel, Ábrahám Péterrel még ma is együtt dolgozom, és a téma is nagyon sikeres, időszerű: az utóbbi pár évben több olyan új műszer és távcső épült, amelyekkel élesebb képek és jobb színképek készíthetők, mint valaha. Ezek tipikusan infravörös fényre érzékenyek, ezáltal vizsgálhatóvá vált a fiatal, születőfélben lévő csillagok környezete. Ezzel együtt fejlődött a számítástechnikai kapacitás, és a mostani szupergyors gépeken már futtathatók olyan szimulációk, amelyeket közvetlenül összehasonlíthatunk a távcsövekkel mért képeinkkel.

Gyerek fejjel hogyan tudnánk mi elképzelni azt, hogy hogyan születnek csillagok vagy akár bolygók?

A csillagok születési helyei óriási felhők, amelyek csillagközi porból és gázból állnak. Az egyik legismertebb ilyen felhő az Orion csillagképben van, egy kisebb binokulárral már szép látványt nyújtó ködös alakzat az Orion öve alatt. A felhők legsűrűbb részei a saját tömegvonzásuknál fogva összehúzódnak és több csomóra esnek szét. Ezeknek az anyagcsomóknak a közepe olyan sűrűvé és forróvá válik, hogy ott megindulnak a magreakciók, megszületik a csillag. A maradék anyag a forgása miatt egy lapos korongot hoz létre a csillag körül. Ezek a csillagkörüli korongok nagyon érdekesek, mert róluk anyag áramlik a csillagra, tovább hizlalva azt, és a korongokban keletkeznek a bolygók is, amikor a porszemcsék összetapadnak és fokozatosan egyre nagyobb testeket hoznak létre.

Mennyire fontos egy kutató számára a nyelvismeret?

Nagyon-nagyon fontos! A legfontosabb az angol, hiszen a nemzetközi szakirodalom angol nyelvű, ezeket olvassuk, és ezekben publikálunk mi is. A szakmai konferenciák nyelve is angol, ezen a nyelven tartjuk az előadásokat, ezen a nyelven beszélünk a külföldi kollégákkal. A mindennapi élethez is ez kell, ha éppen külföldön dolgozik az ember. Én három hónapot töltöttem Brazíliában, fél évet az Egyesült Államokban, és hat évet Hollandiában, minden munkahelyem abszolút nemzetközi volt, a világ minden tájáról voltak kollégáim. Érdemes megtanulni azért más nyelveket is, mert sose lehet tudni, mikor lesz rá szükség. Én beszélek franciául, ami nagyon hasznos volt, amikor tavaly meghívtak a Bordeaux-i egyetemre, egy francia csillagász doktori védésére bizottsági tagnak. Ott minden franciául ment, a disszertáció, a bírálatok, a jelölt előadása, a neki szánt kérdések, és végül a bizottság is franciául vitatta meg a minősítést. Egy másik tanulságos eset: az egyetem alatt egy-két évig tanultam spanyolul. Nem beszélek folyékonyan, de az írott szöveggel jól elboldogulok. Egy alkalommal egy kisebb távcsővel mértem a Kanári-szigeteken, amelyet ritkán használnak külföldiek, így minden dokumentáció spanyolul volt. Akkor nagyon jól jött, hogy ezeket megértettem és meg tudtam találni bennük a keresett információt.

Milyen változást hozott életében az, hogy díjazott, elismert csillagász lett?

Én a L'Oréal-UNESCO a Nőkért és a Tudományért program Nemzetközileg Kiemelkedő Tehetségeinek járó díját nyertem el idén. A díj több szempontból fontos számomra. Egyrészt jó visszajelzés arról, hogy az eddigi munkám elismerésre méltó. Ráadásul nem csak az én munkám elismerése, hanem az összes kollégámé, munkatársaimé is, akikkel együtt kutattam az évek során, hiszen nem egyedül dolgozom, hanem csapatban. A díj ráirányítja kicsit a figyelmet a női tudósok munkájára, ami nagyon fontos, mert ők gyakran háttérbe szorulnak. A díj miatt most kicsit én is reflektorfénybe kerültem, több TV- és rádióbeszélgetésre meghívtak, újságoknak is sok interjút adok. Remélem, hogy példát tudok majd mutatni a fiataloknak, a lányoknak is, hogy érdemes a kutatói pályát választani, mert érdekes tudományos kihívások és szakmai elismerések várnak az emberre.

Milyen céljai vannak csillagászként?

Ha a közvetlen jövőbe tekintek: egy hét múlva lesz a pályázati határidő a chilei ALMA rádióantenna-rendszerre, a világ egyik legnagyobb és legdrágább csillagászati műszerére. Kollégáimmal sok-sok ötletünk van, hogy melyik csillagokat szeretnénk megvizsgálni, és milyen méréseket szeretnénk elvégezni az ALMÁval. Ezért most éppen azon dolgozunk, hogy a lehető legjobb pályázatokat írjuk. Remélem, hogy ezek sikeresek lesznek, és a következő egy-másfél év során sok új érdekes adathoz jutunk majd. Ha egy kicsit távolabbi jövőbe tekintek: nemrég nyertem el az Európai Kutatási Tanács 1,3 millió eurós támogatását, amellyel a következő öt évben egy új, nemzetközi színvonalú kutatócsoportot szeretnék kialakítani a mostani munkahelyemen (az MTA Csillagászati és Földtudományi Kutatóközpontjában). A támogatás lehetőséget ad új (esetleg külföldi) kollégák felvételére, számítástechnikai fejlesztésekre, munkautakra, vendégkutatók meghívására, így sok-sok szervezési feladat is vár rám.

Ha lehetne egy kívánsága az életben, mi lenne az?

Amikor pályázatokat írunk, nagyon határozott elképzeléseink vannak, hogy mit miért mérünk, mit szeretnénk látni, az adatokat majd hogyan fogjuk feldolgozni, és abból milyen következtetéseket vonunk le a megfigyelt jelenségek mögötti fizikai törvényszerűségekről. Titkon azonban azt remélem, hogy egyszer valami teljesen váratlan és döbbenetes dolgot fogunk megfigyelni. Egyszóval, nincs konkrét kívánságom, inkább azt szeretném, ha a természet meglepne valami érdekességgel!

A hónap tanára:

Bollókné Kozák Zsuzsanna

- Zsuzsa néni, ahogy eddig nem ismertétek

Az örök optimista Zsuzsa néni tavaly került iskolánk Nádasdy utcai épületébe, a jelenlegi 4.a osztályba tanító néniként. Előtte volt idegenvezető az IBUSZ-nál, EEG-asszisztens és ápoló a Heim Pál Kórházban, programmenedzser művelődési házakban, előadó bíróságon, nyominger a Yardon, keresett bombát repülőgépen, dolgozott pedagógusként kisegítő iskolában. A sulinkban is nagyon aktív, felkészítő tanára volt a 200 Arany szavalóversenyen 2. helyezett Schmálik Barbarának.

1. Miért pont a tanári pályát választotta?

Nem én választottam a pedagógus pályát. Mikor kellő szeretet és tapasztalat gyűlt össze bennem, a pálya választott engem.

2. Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Orvosnak készültem, és francia nyelven tanultam, már 4 éves koromtól. A lovaglás is érdekelt, de ezt csak szőr mentén sajátítottam el, szó szerint, mert nyereg nélkül ültem meg először a lovat, Badacsonyörsön.

3. Melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

Kedvenc tantárgyaim a biosz, a töri és az irodalom voltak.

4. Voltak-e iskolai csínytevései?

Jó diák voltam és szorgalmas, nem igazán voltak csínytevéseim, ha csak azt nem vesszük annak, hogy a Kölcsey

Ferenc Gimiből szünetekben kiszöktünk az orvosi rendelőbe, és ott páternosztereztünk…

5. Milyen tanárokat kedvelt diákként?

Mint ahogy ma, úgy régen is mindenkit szerettem. Ezért inkább arra a kérdésre tudok válaszolni, kit nem szerettem… a Manyi nénit az ő matekjával.

6. Gyakran járt-e diákként bulizni?

Középiskolában rajtam is jelentkeztek a tinédzser-láz jelei, és bizony emlékemben elevenen él egy félév, amikor elhanyagoltam a tanulást, helyébe egy új érzés keveredett, ha értitek, mire gondolok…

7. Miért pont az alsósok tanítását választotta?

Azt gondolom, hogy a tanítói lét egész embert igénylő, lineáris tevékenység. Teljes szívet és lelket átható örök szeretet…aki ismer, tudja miről beszélek.

8. Mit szeret csinálni szabadidejében?

Szabadidőmben festek, verset írok, szeretek a napfényben fürdőzni a tengerparton, és lelki segélyt adok mindenkinek, akinek szüksége van erre.

9. Hová szeret járni kirándulni?

Leginkább tengerpartra.

10. Mi a kedvenc háziállata?

Kicsi korom óta szeretem az állatokat. A hüllőket és a madarakat tán kevésbé. Felnőtt koromban pedig sokat dilemmáztam arról, hogy a szép otthonért beáldozhatom–e az állatok közelségét? Végül az állatok győztek, 3 kutya és 2 macska sertepertél körülöttem, s bár kertes házban lakom, szinte mindig láb alatt vannak, bent…

11. Milyen gyerekeket szeret leginkább tanítani?

Mindenkit, bár talán mégis inkább azokat, akik képesek az általam közvetített tapasztalatokat befogadni, és tanulnak belőlük. Jómagam pedig folyamatosan képzem magam, hisz holtunkig tanulunk ám.

12. Hogy került az iskolánkba?

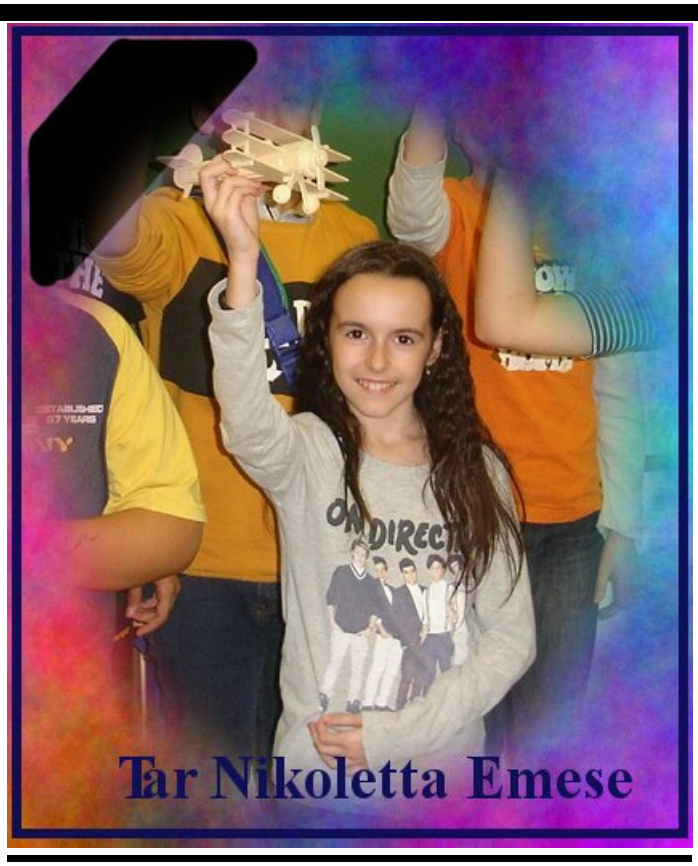
Véletlenül keveredtem ide. Telepatikus lévén, megszólított egy álláshirdetés. Sajnálom, hogy nem előbb, mert szeretek itt lenni, köztetek!

13. Mit szokott tanácsolni a gyerekeknek szünidő előtt?

Jó pihenést, kalandokat, sok élményt kívánok azzal a felkiáltással, hogy ki-ki magára tud leginkább vigyázni! Az ismeretlennel előbb ismerkedj, ha vízről beszélünk, még inkább! Fejest ugrani sem a dolgokba, sem a vízbe nem ajánlott! Kerüld a semmiből érkező viharokat természetes vizeknél, ha rakétát lőnek fel, nem épp bulira készülnek, vedd figyelmeztetésnek!

13+1. Mi lenne a 3 kívánsága?

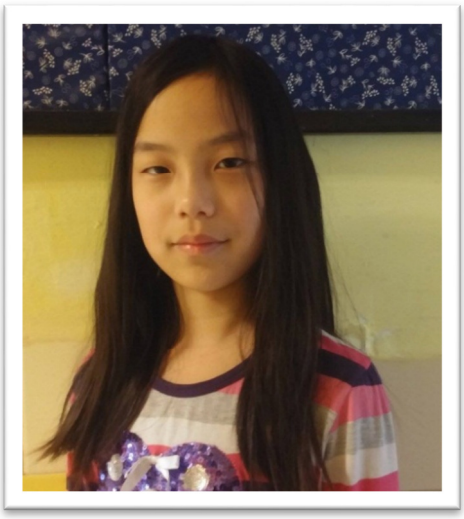
Szeretetből, türelemből, és anyagi javakból mindenki bőséggel kapjon!

Nikinek voltak álmai. Mérnök szeretett volna lenni. Videóblogot vezetni, követőket, barátokat szerezni. Ám 2017. március 30-án, azon a bizonyos csütörtök reggelen borzalmas hír taglózott le mindenkit az iskolában. Niki hiába állította be előző este ébresztőjét, hogy másnap időben mehessen az ő szeretett osztályába, a 6.a-ba, már nem kelt fel többé… Elment közülünk, igazságtalanul kevés földi életet élve. Az utolsó emlék, amit itt hagyott nekünk, talán a mosolya volt, mely mindenkiben élénken megmaradt. Ezen a mosolyon keresztül áradt belőle a jóság és a szeretet mindenki felé. Megőrizzük, ápoljuk emlékét. Ha pedig behunyjuk szemünket, mindig láthatjuk őt magunk előtt, és miközben gombóc lesz a torkunkban, könny szökik a szemünkbe, reménykedünk abban, hogy talán van egy másik világ, ahol ugyan már másak az álmok és a vágyak, de Niki ott is boldog, figyel és lát minket. Niki mosolyog.

A hónap tanulói

márciusban

Yao Yuxin 2.a

Azért fontos a tanulás, hogy okosodjunk. Én ha jól tanulok, otthon mindig kapok fagyit vagy valami más finomságot. Kedvenc tantárgyaim a matek, a rajz, a ping-pong, az úszás, az ének és a technika. Márciusban tagja voltam a kerületi népdaléneklési versenyen ezüst minősítést szerző csapatnak. A verseny előtt és alatt is nagyon izgultam, de énekléskor ez elmúlt. Délutánonként balettra, zongorára és szolfézsra járok. Szabadidőmben szeretek játszani a telefonommal, rajzfilmeket nézni, vagy trambulinozni. Azt még nem tudom, hogy mi leszek, ha nagy leszek, de érdekel az ingatlankereskedés, amikor segítünk házat találni azoknak, akik vásárolni szeretnének. Nagyon szeretek ide járni iskolába, mert itt nagyon kedvesek a tanárok.

Shan daZhan 7.a

Tanulni azért kell, hogy jobb jövőd legyen. Szüleim otthon megdicsérnek, ha jó jegyeket kapok, de hagynak önállóan tanulni. Kedvenc tantárgyaim az informatika, a tesi és a kémia. Délutánonként angol szakkörre járok. Márciusban megnyertem a kerületi informatika versenyt Excel táblázatkezelés kategóriában, amellyel a budapesti versenyre jutottam. De voltam már idén matematika versenyen is. Otthon szabadidőmben általában pihenek, TV-t nézek, számítógépezem, tollasozom, illetve a családdal együtt szoktunk bevásárolni. Felnőttként informatikus szeretnék lenni. Azért jó ebbe az iskolába járni, mert már teljesen megszoktam ezt a közeget és ezt a közösséget, kedvesek a tanárok és a diákok többsége is.

A 200 Arany

Iskolánk már eddig is számos alkalommal adott otthont neves eseményeknek. Kerületi szinten évente rendezünk az épület falai közt matematika, angol és különböző sportversenyeket is. 2017. március 2-án azonban egy óriási jelentőségű megmérettetésre hívtuk Budapest valamennyi iskoláját, e napon ünnepeltük egy nagyszabású szavalóversennyel a halhatatlan magyar költő, Arany János születésének 200. évfordulóját.

Aznap délután 19 budapesti iskolából 60 diák érkezett hozzánk vendégségbe. Három korcsoportban délután fél háromtól majdnem egészen öt óráig zajlott a nemes küzdelem. A versenyzők produkcióját neves zsűritagok értékelték. Meghívottjaink között volt országos szinten ismert színésznő, egyetemen tanító irodalomtudós, fejlesztőpedagógus, alsós, felsős és középiskolai magyartanár is. A résztvevők díjazásában kiemelkedő anyagi és erkölcsi támogatást nyújtott Kispest Önkormányzata. Az értékes díjak, az igényes és szép oklevelek mellett külön öröm volt számunkra, hogy Gajda Péter polgármester úr személyesen nyitotta meg az eseményt.

Az iskola hírnevét öregbítő verseny legszebb pillanata Gáboros szemmel kétség kívül az volt, mikor az eredményhirdetésen a legfiatalabb korcsoport 2. helyének járó díjáért Schmálik Barbara 4. a osztályos tanulónkat szólították! Ezúton is gratulálunk Barbinak és felkészítő tanárának: Bollókné Kozák Zsuzsa néninek!

A sikeren felbuzdulva tervezzük, hogy a jövőben a jeles évfordulókat hasonlóan színvonalas programmal ünnepeljük. Azokon az eseményeken is számítunk rátok, Gáboros diákok, hiszen tehetséges gyerekek lévén bármelyikőtöknek esélye van szép eredmények elérésére.

Banka Zoltán

A 200 ARANY EZÜSTLÁNYA

Schmálik Barbara

Barbi a Nádasdy utcai épület 4.a osztályos tanulója. Okos, szorgalmas, lelkes, ügyes kislány, aki nem először ér el kiemelkedő eredményt. A budapesti Arany János szavalóversenyen elért 2. helyezése egyrészt igen nagy büszkeséggel tölt el minket, másrészt minden eddigi esetleges kételkedőt meggyőzött, hogy igencsak nagy értéke iskolánknak.

Melyik művét mondtad el Arany Jánosnak, és miért pont ezt választottad? A Rásüt az esthajnal című versét mondtam el. Azért választottam ezt, hogy csodálkozzanak, hogy egy lány katonás verset mond.

Mennyi időt készültél a vers elsajátítására, és kik segítettek neked? Két hónapot készültem rá, és tanítónőm, Kozák Zsuzsa néni segített nekem.

Izgultál-e a versenyen, és ha igen, hogyan győzted le a feszültséged?

Nagyon izgultam, de osztálytársammal, Ramival egymást bíztattuk, és ez sokat segített.

Milyennek találtad a versenyt? Szerintem jó színvonalú volt. Nekem szimpatikusak és felkészültek voltak a zsűritagok.

Milyen terveid vannak a versmondással a jövőben? Szeretek verset mondani, ezért a jövőben is szívesen indulok majd szavalóversenyeken.

Jeles hagyományok

A Húsvétról- Ezt az ünnepet mindenki ismeri, és kapcsolja hozzá a nyuszit, a tojást és a locsolkodást.

De vajon mi ennek az eredete?

A tavaszi napéjegyenlőséget követő első holdtölte utáni első vasárnap a pogány hagyomány szerint Ostra istennő napja volt, a tavasz ünnepe, amelynek már ekkor elemei a feltámadás, az újjászületés. A Húsvét napjainkban a keresztények legfontosabb ünnepe, de ezen kívül a tavaszvárás, a tavasz eljövetelének ünnepe is, amelyet március vagy április hónapban (a Hold állásának megfelelően) tartunk. Húsvét, mozgó ünnep lévén, legkorábban március 22-re, legkésőbb április 25-re eshet – legygyakrabban tehát áprilisban tartjuk húsvéti szokásainkat, több napot is érintenek a hagyományok:

Virágvasárnap - Húsvét előtti vasárnap:
Az iskolás gyermekek ilyenkor barkát mennek gyűjteni, amit a templomban megszentelnek. A szentelt barkát gonosz űzőnek, betegséggyógyítónak tartják, elűzi a jégesőt, megóv a villámcsapástól. Virágvasárnap tarják több palóc községben a kiszehajtást. Fiatal lányok telet jelképező, menyecskeruhába öltöztetett szalmabábut visznek végig a falun, majd vízbe dobják vagy elégetik. A téltemetés, az ébredő természet ősi ünnepét, a húsvétot vezeti be.

Virágvasárnap után következő hét **a Nagyhét**.

Nagypéntek: Jézus kereszthalálának ünnepén tarják a legszigorúbb böjtöt. Általános tisztálkodási nap: meszelnek, takarítanak, nagymosást tartanak a patakban és az állatokat is megfürösztik. Sok helyen Nagypénteken nem gyújtanak tüzet.

Nagyszombat: Este tartják Jézus feltámadásának ünnepét. A tüzet ősi módon - dörzsöléssel, csiholással - újra meggyújtják és megszentelik. Az esti harangszó a böjt befejezését jelenti.

Húsvétvasárnap: A kereszténység egyik legnagyobb ünnepe a pogány tavaszkezdő ünnepekből származik. Ezen a napon tartják a húsvéti határjárást. Ilyenkor az egész falu népe körbejárja a földjeit, kitisztogatja a forrásokat. Sok helyen bált rendeznek.

Húsvéthétfő: A legnépszerűbb húsvéti népszokások: locsolás, a hímes tojás ajándékozásának ideje. Mindkettő ősi termékenységvarázslásra utal. A tojás - eredetileg halotti kultusz kelléke - Jézus újjászületését jelképezi.

Fehérvasárnap: Húsvét utáni vasárnap a fiatal leányok 'mátkát', barátnőt választanak, vagy komatálat küldenek egymásnak.

Húsvéti szimbólumok

A húsvét elnevezése: Ostra az újjászületés, a termékenység istennője volt a pogány időkben. A húsvét angol Easter, vagy német Oster elnevezése a germán tavaszistennő Ostra nevéből ered. Mi, magyarok viszont a böjt elmúltára utalunk a névvel, arra, hogy újra vehetünk magunkhoz (ehetünk) húst.

Locsolkodás: Ez a főleg vidéken elterjed szokás ősi rítusból ered. Régebbi időkben a fiatal legények csapatokban járták a falvakat, és vízzel alaposan meglocsolták a leányzókat. A lányok hálából, hogy nem maradtak szárazak, hímes tojásokat osztogattak nekik. Persze a húsvéti locsolóversek sem maradhattak el, népköltészetünk gazdag tárházát kínálja a különböző rigmusoknak. Később ez a szokás is modernizálódott, a fiúk nem csapatokban mentek a lányokhoz, és előkerültek a kölnisüvegek is. A lányok pedig megvendégelték őket, és a locsolókat fáradozásaikért aprópénzzel is megjutalmazták.

Barka: A barka bolyhos virágainak különleges gyógyerőt tulajdonítottak a régiek. Ha a családi tűzhelybe dobták, megóvta a házat a bajoktól, lenyelve pedig gyógyszerként elmulasztotta a torokfájást.

Bárány: A legősibb húsvéti jelkép a bárány. Eredete a Bibliában keresendő. Az ótestamentumi zsidók az Úr parancsára egyéves hibátlan bárányt áldoztak, s annak vérével bekenték az ajtófélfát, hogy elkerülje őket az Úr haragja. A húsvéti bárány Jézust is jelképezi.

Nyúl: A másik húsvéti állat, a húsvéti nyúl megjelenésének magyarázata már jóval nehezebb. Nyúl és tojás ősi kapcsolata a kutatók szerint a germán hagyományok alvilági istennőjének legendájában jelenik meg: eszerint a nyúl eredetileg madár volt, s az istennő haragjában négylábú állattá változtatta. Vagy: Ostrának a legenda szerint volt egy különleges madara, amely színes tojásokat tojt. Egy napon az istennő a madarat a gyerekek szórakoztatására nyúllá változtatta, azóta tojnak a nyulak színes tojásokat. Egyes német területeken húsvétkor szokás volt gyöngytyúkot ajándékozni tojásaival együtt. A gyöngytyúk német neve Haselhuhn, röviden Hasel. A félreértés abból is eredhet, hogy németül a nyúl neve Hase. Mindenesetre a tojáshozó nyúl igen népszerűvé vált, a múlt század végén a képes levelezőlapok elterjedésével igen sokfelé eljutott.

Tojásfestés: A tojás az élet újjászületésének, a termékenységnek legősibb jelképe. Bármilyen kicsi is, képes a világegyetem nagyságát s az élettelenből az élőbe való átmenet rejtélyét jelképezni.
Fontos szerepe van a húsvéti étrendben is, de a tojások színezése, díszítése is régi korokra nyúlik vissza. A leggyakrabban használt szín a piros, magyarázatát a színek mágikus erejébe vetett hit adhatja. A pirosnak védő erőt tulajdonítottak. A tojások piros színe egyes feltevések szerint Krisztus vérét jelképezi. A tojásfestés szokása, s a tojások díszítése az egész világon elterjedt.

Hagyományőrző húsvéti ételek: Húsvéti sonka és tojás: Közel egy évezredes szokás, hogy húsvétvasárnap reggelén a hívők fehér kendőbe egy tányért kötnek, melyre sonkát, főtt tojást, kalácsot és tormát helyeznek. A mise végeztével a pap megszenteli a csomagot, majd hazatérve az ünnepi asztalnál minden családtag kap egy kis szeletet a templomot járt ételből.
Ezeken kívül ettek még: húsvéti sárga túrót, aszaltszilva-levest, mákos hajdinát, vagy kukorica gánicát, babsalátát, fonott kalácsot.

A hónap vicce

Két gyerek megy vizsgázni, bemegy az egyik gyerek, kérdezi a tanár úr: - Ki a leghíresebb író?

- Nem tudom tanár úr.

- Petőfi Sándor, fiam. Ki van ezen a képen, fiam?

- Tanár úr, nem tudom

- Fiam, ő Mária Terézia. Hány bolygó van az űrben?

- Nem tudom tanár úr.

- Még a tudósok sem tudják

Kimegy a gyerek, kérdezi a barátja, mik a kérdések?

- Te csak azt válaszold: Petőfi Sándor, Mária Terézia, még a tudósok sem tudják. Bemegy a másik gyerek. – Fiam, apád neve?

- Petőfi Sándor

- Mi az anyád neve?

- Mária Terézia

- Maga bolond?

- Még a tudósok sem tudják

Gombi-Nagy Máté (8.c)

Aktuális

Márciusi eredmények:

Kerületi labdarúgó diákolimpia, I.kcs:

- **2. helyezés**

Kerületi népdaléneklési verseny:

Yao Yuxin, Hegedűs Vivien, Marton Enikő, Galambos Anna (2.a) - **2. helyezés (ezüst minősítés)**

Ritmikus Sportgimnasztika Budapest Bajnokság:

Budai Klaudia (2.a) - **2. helyezés**

Kerületi informatika verseny (táblázatkezelés - Excel):

Shan DaZhan 'Taca' (7.a) – **1. hely**

1848 március 15.

